Gellért Áron (8.c)

A titok nyitja

1896-ot írunk, a századforduló környékén rengeteg dolog változott Magyarország életében. Az autómérnökök már lázasan dolgoztak a legújabb találmányukon, a Wright fivérek éveken belül megalkotják a világ első levegőnél nehezebb repülő szerkezetét. A tudomány ekkortájt sok újdonsággal gyarapította a hétköznapi ember életét

Thomas Marshall nyugodtan lépdelt Budapest macskakövezett utcáin legújabb előadására gondolva. Thomas bűvész, aki különböző pesti kávéházakban adta elő trükkjeit kisebb nagyobb sikerrel. Nem volt mindig ilyen idegen úri neve, ezt csak afféle művésznévként használta. Az igazi neve Szántó András, paraszti családból származott, egyszerű emberek voltak a szülei. András tehetsége korán megmutatkozott éles eszű jó fiú volt, valamint kézügyességére is hamar felfigyeltek.
Andrásnak - vagy Thomasnak, ahogy tetszik - azonban volt egy rejtett szándéka. Amikor mutatványait bemutatta mindig kihívott egy-két embert a nézők soraiból, aki előadása alanya lesz. Bűvész trükkjei egyszerűek voltak, eltüntetette, elvarázsolta vagy csak egyszerűen lepedővel borította vállalkozó kedvű segédeket. A turpisság abban rejlett, hogy miközben beállította az embereket a kedvező pozícióba, ügyesen lecsempészte kezükről, nyakukról az ékszereket, kicsente zsebükből az értéktárgyakat, és a mellénye egy rejtett zsebébe ügyeskedte anélkül, hogy bárki is észre vehette volna. Az áldozatai semmit sem gyanítottak, mert annak a bűvöletében álltak, hogy ők is részese lehetnek az előadásnak. A mellénye, amiben előadásait tartotta különleges volt, mert a mellény ujjának bélését a szemközti oldalhoz lehetett gombolni, így aztán a kilopott eszközök gond nélkül a mellénye bélésébe csúsztak. Egyéb becsületes munka iránt nem érdeklődött, ebből kereste kenyerét. Szép kis vagyonra tett szert ezáltal, hiszen honoráriuma mellé társultak a tisztességtelen módon szerzett értékek. Magával elég fukar volt, a pénzt rögtön a bankba vitte kamatozni.
Egyik szokásos előadásán egy hirtelen mozdulat következtében mellénybélése kiszakadt és a rabolt tárgyak kigurultak az asztalokkal szegélyezett, rögtönzött színpadra, annyi, hogy egy grófnőnek is csömörletes lett volna. A kávéházban egy jövevény felsóhajtott és érzelmektől mentes arccal a következő szavakat mormolta:
-Ügyes trükk…